

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ
45 Пр.бр. 50201/13
Београд

Пр.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

По захтеву Агенције за борбу против корупције, бр. 014-46-00101/2013-08 од 30.07.2013. године покренут је прекрајни поступак против окривљене, због прекраја описаног у изреци пресуде.

Окривљена је у својој одбрани навела да је тачно да она у року од 30 дана од дана престанка функције помоћника министра у Министарству енергетике није Агенцији за борбу против корупције доставила извештај о стању имовине и приходима. Она је тај извештај доставила дана 05.06.2013. године и то по опомени која јој је послата од стране Агенције за борбу против корупције. Након тога она је обавестила Агенцију о томе да у њеном имовном стању није било промена. Истакла је да није знала да има обавезу да пријави имовину после престанка функције и о томе је нико у Министарству није обавестио. Приступању на функцију је била обавештена од Секретаријата Министарства о својој обавези да пријави имовину, па је сматрала да они треба да је обавесте, јер она не познаје прописе.

Суд је ценио одбрану окривљене, те је нашао да иста не утиче на њену прекрајну одговорност, јер чињеница да окривљена није знала за прописану обавезу не искључује њену прекрајну одговорност, сходно члану 21 Закона о прекрајима.

У току поступка суд је извео све потребне доказе, па је ценећи сваки доказ засебно и све заједно у њиховој међусобној вези, и то на основу исказа окривљене утврдио да је иста је дана 02.03.2013. године није поднела Агенцији за борбу против корупције, ул. Царице Милице бр. 1, Београд, извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству (у даљем тексту: Извештај) према стању на дан престанка функције 28.02.2013. године, а у року од 30 дана од дана престанка функције помоћника министра у Министарству енергетике, развоја и заштите животне средине, већ је то учинила дана 05.06.2013. године са 65 дана закашњења, чиме је учинила прекрај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, којим је прописана новчана казна од 50.000,00 динара до 150.000,00 динара.

Суд је посебно ценио урачунљивост и кривицу окривљене у смислу члана 18 и 19 Закона о прекрајима, па је нашао да је окривљена у време извршења прекраја била урачунљива, јер је могла схватити значај свог чињења и могла је управљати својим поступцима, те да је поступила из нехата, јер је био свестан да услед њеног чињења или нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држао да је може спречити или да она неће наступити.

Приликом одлучивања о висини казне, суд је ценио све околности из члана 39 Закона о прекрајима, које као олакшавајуће или отежавајуће утичу на избор и висину казне, околности њеног извршења, степен кривице учниоца, као и њен однос према учињеном прекрају, па је окривљеној применом члана 40 ублажио повећану казну, јер је окривљена признала извршење прекраја раније није кажњавана, извршењем прекраја нису наступиле теже последице, јер је окривљена доставила агенцији

извештај о свом имовном стању који није био промењен, те јој је изрекао новчану казну у висини ближе означеног у изреци пресуде у уверењу да ће се истом постићи, како општа тако и посебна, сврха кажњавања из чл. 5 ст. 2 и 28 став 2 Закона о прекршајима, ради утицаја на окривљену да убудуће не чини овакве прекршаје.

Окривљена је новчану казну дужна платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде на основу члана 36 став 1 Закона о прекршајима, а у противном иста ће се заменити казном затвора према члану 37 став 2 Закона о прекршајима.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу чл. 130 ст.2 тачка 9 и чл. 131 став1 Закона о прекршајима, у вези чл.27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима. Суд је обавезао окривљену да досуђени износ паушалних трошкова плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења према члану 132 став 4 Закона о прекршајима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ :

Против ове пресуде дозвољена је жалба Вишем суду за прекршаје у Београду, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, преко овог суда на адресу, Београд, улица Тимочка бр.14, а може се предати непосредно или упутити поштом препоручено.

У случају изјављивања жалбе, доказ о уплати судске таксе у износу од 900,00 динара, уплаћене на жиро рачун број 840-29718845-76, са позивом на број 38-020, прималац Прекршајни суд у Београду, мора бити достављен уз жалбу.

